

WIE WAT BEWAART, DIE HEEFT WAT

Hugo Lambrechts-Augustijns

We kunnen dit een typisch heemkundig spreekwoord noemen. Maar reeds de Romeinen wisten dat: “*Servans parta potest sumere, quando licet.*” (Wie een deel bewaart, kan het gebruiken op het moment dat het uitkomt). De Engelsen zeggen bondig: “*Saving comes having*” (Van sparen komt hebben), terwijl de Duitsers het houden bij: “*Spart man’s, so hat man’s*” (Spaart men iets, dan heeft men het). De Fransen gaan de culinaire toer op: “*Qui garde de son diner il a mieux à souper*” (Wie wat van zijn diner bewaart, heeft meer voor zijn souper). Wie wat Fries verstaat, zegt: “*Dy’t wat garret, dy’t wat sparret*” (Wie wat verzamelt, die spaart wat) In Wales is men genuanceerder: “Verspreid met je ene hand, verzamel met beide.”

Henri Vanoppen omschrijft heemkunde als een wetenschappelijke studie van de microkosmos op een multidisciplinaire manier. Het is dus een methode om te komen tot kennis, met als onderwerp ‘heem’, met al wat er bij hoort. Deze alzijdige studie van de vroegere en huidige levensomstandigheden, feiten en overleveringen in de eigen omgeving kaderen in de grote geschiedenis.

Heemkunde is een methode om te komen tot kennis, met als onderwerp het “heem”, de eigen omgeving, dorp, stad of streek, met al wat er bij hoort.

Het is de alzijdige studie, kennis van een bepaalde omgeving, inzonderheid van vroegere en huidige levensomstandigheden, feiten en overleveringen in een bepaald (eigen) dorp, stad of streek, ingebed in de grote geschiedenis.